

denne Sag, har taget Forvaring imod, at man ved Præmiestuer skulde bestytte meget unge Dyr. Jeg tror, at jeg har en Sagkyndig, som taler til Fordel for min Anskuelse, idet Husdyrkonulent Jensen — jeg tror ikke det er indiskret at nævne vedkommendes Navn — har lagt Vægt paa, at det er de unge Dyr, og navnlig da de unge Handedyr, som meget ofte gaa tabt, netop fordi vedkommende Eier af saadanne Dyr ikke har tilstrækkelig Kjendskab til at bedømme deres Værd, og det bliver da for sent, naar de blive gjort ubrugelige som Bedækningsdyr. Jeg mener derfor, at man skal bidrage Sit til at stille Landbosforeningerne saa frit som muligt i Valget af, hvilke Dyr de ville præmiere. Jeg tror, at de have en særlig Op-gave at bidrage til at løste de Smaa i Samfundet i deres Konkurrence om at anskaffe sig saa gode Dyr som mulig. Det er det, der igjen vil hjælpe dem til at gjøre Fremskridt i Landbruget, og derfor siger jeg, at jeg vilde meget beklage, om man fulgte det af den høitærede Minister stillede og det ærede Mindretal stillede Forslag ved at stemme for de af Mindretallet stillede Vædringsforslag.

Rasmussen: Naar jeg har forlangt Ordet er det kun for at støtte det Undercædringsforslag, der er stillet af min ærede Sidemand (Raben). Jeg kommer altsaa i Modstætning til den sidste ærede Taler, men naar jeg vil tillade mig at anbefale Forslaget, er det nærmest af den Grund, at jeg har været befyndt med Landbosforeningerne og med hvorledes Dyrstuerne have været afholdte i en betydelig Række Aar, og jeg tror, efter det Kjendskab jeg har til Forholdet, at dersom det skal være saaledes, som det er foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 5, vil der blive en Sammenblanding af Dyr, som vistnok vil være meget uheldig, og jeg tror, at det vil være uheldigt, mere end paa en Maade, ikke alene fordi Sagen derved vidløstiggjøres noget — det kunde maasse endda gaa — men navnlig fordi det er en Selvejolge, at de ældre, mere udviklede Dyr, ville gaa langt foran for de yngre, og disse ville derved mange Gange maasse blive tilfidesatte paa en uheldig Maade. Med Hensyn til de yngre Dyr tror jeg altsaa, at det var bedst, om det blev overladt til Landbosforeningerne selv at tage Bestemmelse om, at denne Klasse Dyr ikke blandedes sammen med de ældre Handedyr. Med det Samme vil jeg ogsaa tillade mig at anbefale Undercædringsforslag Nr. 13 til Vædringsforslag Nr. 12,

da det staar i nær Forbindelse dermed. — Der er en Ting, som jeg har savnet, blaaede i Lovforslaget og i Betænkningen, som foreligger, og som jeg tror det kunde være meget hensigtsmæssigt, om der blev taget noget Hensyn til. Det er nemlig i den senere Tid gjort Begyndelse til at uddele Præmier til hele Besætninger. Dersom det kunde blive almindeligt, og dersom denne Sag kunde blive støttet ogsaa fra Statens Side, vilde den vistnok ogsaa have betydelig gavnlig Indflydelse. Det vilde, tror jeg, tjene meget til at anspore Folk til at lægge sig efter gode Tillægsdyr, og det er en Interesse, som trænger stærkt til at blive vakt. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det høitærede Udvalg, om det ikke kunde finde Anledning til at indsette en saadan Bestemmelse i Forslaget til 3die Behandling. — Altsaa min Hensigt med mine Udtalelser er at anbefale at stemme for Undercædringsforslaget under Nr. 6 til Flertallets Vædringsforslag under Nr. 5 og ligeledes at stemme for Undercædringsforslaget under Nr. 13.

Steel: Jeg beklager ligesom en tidligere æret Taler, at jeg ikke kunde være tilstede ved første Behandling af dette Lovforslag. Jeg har en meget væsentlig Bemærkning at gjøre til det, en Bemærkning, som jeg er overbevist om, at det ærede Udvalg vilde have taget Hensyn til, hvis den var fremkommen ved 1ste Behandling. Men sent er jo ikke for sild. Jeg tillader mig at fremkomme med den i Overbevisning, at den paa et senere Stadium vil kunne gjøre Gavn. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Udvalg, som siger, at Husdyravlen er Grundpællen for vort Agerbrug. Det er den i allerhøieste Grad, navnlig for Sjyllands Vedkommende. Jeg ser derimod ikke saa lyst som enkelte tidligere ærede Talere paa det, som vi have at bygge vor Husdyravlen paa i Sjylland; navnlig for Hestens Vedkommende. Den jydste Hest er ved en systematisk Indblanding af fremmed Blod bogstavelig forsvunden af Verden, den eksisterer ikke mere, og i hvor vel der gaaft vist paa sine Egte findes gode Individuer af det, vi have tilbage, tør jeg paastaa, at det ikke er Noget, som kan levere et fuldstændigt, paalideligt og konstant Afkom. Jeg kan i Modstætning til den ærede 2den Landsstingsmand for 9de Kredts (Mourier-Petersen), sige, at vi i den nordlige Del af Sjylland ere saaledes situerede, trods store pekuniære Offre fra privat Side, at vi ikke kunne opdrive Hingste i Thisted, Aalborg, Viborg